

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 413

гр. Благоевград , 15.04.2021 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ** в закрито заседание на петнадесети април, през
две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Николай Грънчаров
Членове:	Владимир Ковачев Габриела Тричкова

като разглежда докладваното от Николай Грънчаров Въззивно частно
гражданско дело № 20211200500265 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 274 ал.1 т. 2 от ГПК във връзка с чл. 121 от ГПК.

Образувано е въз основа на частна жалба от М. И. Д., ЕГН *****, от гр.Б, ул. "П", чрез
адв. З.Г. И., срещу Определение № 500811 от открито съдебно заседание, проведено на
11.02.2021г. по гр.дело № 301/2020г. по описа на РС Разлог, с което съдът е уважил
направеното възражение за местна неподсъдност от ответника Н. К. Г., като е постановил
разделянето на предявените за разглеждане искове по чл. 150 от СК и този по чл. 59 ал. 9 от
СК, във връзка с чл. 127 ал. 2 от СК, прекратил е производството по делото по отделения иск
пред РС Разлог и насрещния иск и е изпратил същото за разглеждане по подсъдност на РС
Пловдив.

С частната жалба са наведени оплаквания че атакуваното определение на
първоинстанционния съд е неправилно и незаконосъобразно, като постановено в
противоречие с материалния и процесуалния закон, като жалбоподателката моли въззивния
съд да го отмени и да върне делото на РС Разлог, за продължаване на съдопроизводствените
действия и по отделения иск по чл. 59 ал. 9 от СК, във вр. с чл. 127 ал.2 от СК и насрещния
иск.

Изложени са съображения, че предявения иск на осн. чл. 59 ал. 9 от СК е във връзка с иска
по чл. 127 ал. 2 от СК, за който е изрично предвидено че компетентен за неговото
разглеждане е съдът по настоящия адрес на детето, а не районния съд по адреса на
ответника/чл. 105 от ГПК/. Изложени са доводи за възприетото от закона и практика относно
„настоящ адрес на дете“, който е адресат на който детето пребивава постоянно, а това в
настоящия случай е именно адреса на майката в гр. Б Отделно с частната жалба се излагат

съображения, че по делото пред първоинстанционния съд е установено, че макар бащата да е регистриран на адрес в с.В, общ. М, обл.П същият живее и работи във Ф.Р.Г..

Същевременно разглеждането на предявения иск за изменение на определената със съдебно решение издръжка, отделно от искането за изменение на определения с акт на съда режим на виждане на бащата с детето, в значителна степен ще затрудни майката на детето, на която е предоставено упражняването на родителските права, тъй като по иска за промяна на режима на контакти между бащата и детето, ще следва да пътува на повече от 270 км. от гр. Б където е настоящия адрес на детето по смисъла на закона.

С допълнение към вече подадената частна жалба от М. И. Д., ЕГН *****, от гр.Б, ул. "П", чрез адв. З.Г. И., поддържа се че се иска делото да бъде върнато на РС Разлог за продължаване на съдопроизводствените действия не само по предявения иск по чл. 59 ал. 9 от СК, във връзка с чл. 127 ал. 2 от СК, но и насрещния иск със същото правно основание, предявен от ответника пред РС Разлог и приет от съда за разглеждане.

В срока по чл. 276 ал.1 ГПК, не е постъпил писмен отговор на частната жалба от другата страна.

Съдът при проверката си в закрито заседание по реда на чл.278 от ГПК намира подадената частна въззивна жалба за допустима като подадена в срока за обжалване, от легитимирана страна с правен интерес за това. Същата отговаря на изискванията на закона и е редовна, като жалбоподателката е внесла дължимата държавна такса във връзка с въззивното обжалване.

За да извърши проверка за законосъобразност на обжалваното определение на първоинстанционния съд съобразно компетентността си, въззивната инстанция намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по гр. дело № 301/2020г. по описа на РС Разлог е образувано въз основа на предявени искове с правно основание чл. 59 ал. 9 СК, във връзка с чл. 127 ал. 2 от СК и чл. 150 от СК, предявени от М. И. Д., ЕГН *****, са адрес в гр.Б, ул. П №, чрез пълномощника й адв. З.Г. И., АК – Благоевград, срещу Н. К. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. К, ул. "Г.К." №

Твърди се в исковата молба, че ищцата и ответникът са бивши съпрузи и от брака си имат родено едно дете- Г.Н., с ЕГН. С Решение № 4169/17.07.2017г., по гражданско дело № 781/2017г. по описа на РС Разлог, брака между страните е прекратен, упражняването на родителските права спрямо малолетното дете е предоставено на майката, определен е режим на лични отношения с бащата и той е осъден да заплаща издръжка на сина си в размер на 120 лв. месечно.

Ищцата твърди с ИМ и поддържа пред първоинстанционния съд, че са налице изменения на обстоятелства, свързани с размера на издръжката и режима на лични отношения между

бащата и детето. Сочи се, че нуждите на детето са нараснали и са необходими повече средства не само за закупуването на дрехи, обувки и учебни пособия, както и за заплащането на курсове и уроци, които малолетното дете желае да посещава и същите биха се отразили благоприятно на неговото развитие. Като излага тези съображения, ищцата моли да бъде увеличен размера на месечната издръжка, дължима от ответника на Г. Г. от 120 лв. месечно на 200 лв. (месечно).

М.Д. моли съда и за изменение на определения режим на лични отношения между бащата Н. К. Г. и детето- Г. Н. Г., като излага подробни съображения, че сега установения такъв ще препятства учебни процес на детето. Моли да бъде определен следния режим на лични отношения: 1) всяка първа седмица от месеца от 10.00 ч. в събота до 17.00 ч. в неделя, като бащата взима и връща детето от дома на майката, без месеци януари и април, както и месец декември на нечетните години; 2) по 3 (три) дни през м. януари от 02 до 04 януари, от 10.00 ч. на 02 януари до 17.00 ч. на 04 януари, като взима и връща детето от дома на майката; 3) цялата априлска ваканция, съобразно определените дати от Министерството на образованието и науката за всяка учебна година, от 10.00 ч. в първия ден от ваканцията до 17.00 ч. в последния ден от ваканцията, като взима и връща детето от дома на майката и 4) всяка нечетна година за коледните празници, определени от Министерски съвет, детето да бъде при бащата, като взима детето в 10.00 ч. в първия празничен ден и го връща в 17.00 ч. на последния празничен ден, като взима и връща детето от дома на майката.

В срока за отговор на ИМ по чл. 131 от ГПК, ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва основателността на иска за изменение на издръжката. Не оспорва твърдението на ищцата, че от момента на определяне на първоначалната издръжка е налице изменение на обстоятелствата, но твърди, че претендираната издръжка в размер на 200лв. месечно е завишена. От една страна, ответникът сочи, че детето няма необходимост от всички извънкласни дейности, описани в исковата молба и свързаните с това разходи са ненужни. От друга страна, пълномощникът на Н.Г. сочи, че към настоящия момент ответникът работи само въз основа на допълнителен трудов договор и доходите, които получава са в размер да покрие собствените си нужди от първа необходимост.

По искането за изменение на режима на лични отношения, ответникът не изразява становище.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът Н.Г. депозира насрещен иск с правно основание чл. 59 ал. 9 от СК, с който моли да бъде изменен режима на лични отношения между него и малолетния му син. Твърди, че първоначално определения режим е бил съобразен с ниската възраст на детето. Понастоящем обаче Г. Г. е на пет години и има нужда от по-чести и продължителни срещи с баща си и роднините по бащина линия с цел запазване на емоционалната връзка между родителя и детето.

С определение № 503528 от 01.09.2020г. по гр. дело № 301/2020г. по описа на РС Разлог, насрещният иск е допуснат за съвместно разглеждане от първоинстанционния съд.

Наред с останалите възражения с отговора на исковата молба по реда на чл. 131 от ГПК, от ответникът Н. К. Г., е наведено възражение и на основание чл. 119 ал. 3 от ГПК- за местна неподсъдност на делото, като се иска от съда да прекрати делото пред себе си и да го изпрати по подсъдност на РС Пловдив- по настоящия и постоянен адрес на ответника.

С обжалваното Определение № 500811 от открито съдебно заседание, проведено на 11.02.2021г. по гр.дело № 301/2020г. по описа на РС Разлог, първоинстанционният съд е намерил възражението за отвод за местна неподсъдност по отношение на предявения иск на осн. чл. 59 ал. 9 от СК за основателно.

С обжалваното по настоящото дело определение, съдът е постановил разделянето на иска с правно основание чл. 150 от СК, предявен от М. И. Д. с ЕГН ***** с адрес: гр. Б, ул. "П" №, срещу Н.К. Г. с ЕГН ***** с постоянен адрес: гр.К, ул. Г.К. №, от исковите с правно основание чл. 59, ал. 9 от СК, предявени от М. И. Д. с ЕГН ***** с адрес: гр. Б, ул. "П" №, срещу Н. К. Г., с ЕГН ***** с постоянен адрес: гр.К, ул. Г.К. № и насрещния иск предявен от Н. К. Г., с ЕГН ***** с постоянен адрес: гр.К, ул. Г.К. № срещу М. И. Д. с ЕГН ***** с адрес: гр. Б, ул. "П" №.

Прекратил е производството по делото в частта му по предявените исковите с правно основание чл. 59 ал. 9 от СК от М. И. Д. с ЕГН ***** с адрес: гр. Б, ул. "П" №, срещу Н. К. Г., с ЕГН ***** с постоянен адрес: гр.К, ул. Г.К. № и насрещния иск на Н. К. Г., с ЕГН ***** с постоянен адрес: гр.К, ул. Г.К. № срещу М. И. Д. с ЕГН ***** с адрес: гр. Б, ул. "П" №, със същото правно основание и е изпратил делото в тази част по подсъдност на РС Пловдив, местно компетентния съд по постоянния адрес на ответника/съгласно чл. 105 от ГПК/.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът излага следните правни съображения:

Пред първоинстанционния съд са предявени за разглеждане от ищцата М. И. Д. срещу ответника Н. К. Г., искове с правно основание чл. 59 ал. 9 от СК за изменение на определения режим на контакти между бащата Н. К. Г. и детето Г. Н. Г., както и иск по чл. 150 от СК за изменение на определената по съдебен ред месечна издръжка, с искане същата да бъде увеличена по размер. Предявеният иск по чл. 59 ал. 9 от СК не е самостоятелен иск, като същият в настоящия случай е свързан с разпоредбата на чл. 127 ал. 2 от СК, за която изрично е определена специална местна подсъдност- прието е че спора за родителските права се разрешава от съда, по настоящия адрес на децата.

В този смисъл съобразно приетата съдебна практика под „постоянен адрес” на децата следва да се счита адреса на който детето пребивава, съобразно § 1 т. 15 от ДР към Закона за закрила на детето. Това тълкуване не противоречи на разпоредбата на чл. 94 ал.1 от ЗГР, където е прието, че „Настоящия адрес е адреса на който лицето живее”. В тази насока са и

указанията дадени на съдилищата с Определение № 185 от 23.04.2012г. на ВКС по ч.гр.д. № 2198/2013г. на II г.о. на ГК, при определянето на настоящия адрес на децата във връзка със специалната подсъдност на чл. 127 от СК.

Съобразно разпоредбата на чл. 127 ал. 2 СК спорът относно родителските права по отношение на малолетното дете се решава от районния съд по настоящия адрес на детето - специална местна подсъдност на този вид спорове. Съгласно чл. 94 ал. 1 ЗГР настоящ адрес е адресът, на който лицето пребивава, като този адрес подлежи на регистрация, а за малолетните лица, както е в разглеждания случай, заявяването на настоящия адрес на детето се извършва от законните му представители /чл. 96 ал. 3 от същия закон/. По принцип се приема, че адресът на детето е същият, както на родителите му. В същият смисъл е и § 1 т. 15 от Допълнителните разпоредби на Закона за закрила на детето, според който "настоящ адрес на дете" е адресът, на който детето пребивава. При съобразяване с посочените разпоредби безспорно следва да се приеме, че настоящият адрес на детето Г. Н. Г., е този на който то пребивава за едно със своята майка и това е адресът на ищцата в гр. Б /Определение № 289 от 18.06.2019 г. на ВКС по ч. гр. д. № 1852/2019 г., IV г. о., ГК/.

При постановяване на Определение № 77 от 1.03.2021 г. на ВКС по ч. гр. д. № 254/2021 г., III г. о., ГК, постановено по реда на чл. 274 ал. 3 т. 2 от ГПК, не е допуснато касационното обжалване, тъй като в съдебната практика на Върховния касационен съд е изяснено, че за настоящ адрес на детето се приема неговото фактическо местопребиваване към момента на предявяването на исковете по чл. 127 ал. 2 СК, в който смисъл следва да се тълкува законовата разпоредба, изхождайки от характера на производството по споровете за местоживеенето на детето, упражняването на родителските права, личните отношения с него и издръжката му, в което производство основната цел е закрила интересите на детето. Очевидно е че предявения иск по чл. 59 ал. 9 от СК по гр. дело № 301/2020г. по описа на РС Разлог, от ищцата М. И. Д. срещу ответника Н. К. Г., е във връзка с иска по чл. 127 ал. 2 от СК, тъй като визира изменение на режима на контакти между бащата и детето, поради твърдяно от ищцата изменение на обстоятелствата по делото.

При спор за определяне на местна подсъдност се преценява къде е фактическото пребиваване на децата, а това е мястото, където е тяхната обичайна среда на живот. Местната подсъдност по тези искове, изключва общата подсъдност по чл. 105 ГПК, респ. чл. 112 ГПК, тъй като е подчинена на закрилата интересите на детето, поради което административните действия на родителите, с които те декларират един или друг настоящ адрес на детето, не могат да имат значение за определяне на компетентния съд, доколкото следва да се държи сметка за фактическото пребиваване на детето, във връзка с последващите процесуални действия при разглеждане на спора. Компетентен да разглежда исковете по чл. 59 ал. 9 от СК във връзка с иска по чл. 127 ал. 2 от СК, е съдът по настоящия адрес на детето, доколкото специалната подсъдност дерогира прилагането на правилата на общата подсъдност по чл. 105 от ГПК. В настоящия случай посочената в ИМ промяна не е свързана с промяната на местоживеенето на детето, нито е предявен иск за промяна на

съдебното решение, с което упражняването на родителските права е предоставено на майката на детето.

Поради изложените съображения от правна страна, въззивният състав намира обжалваното определение на РС Разлог за неправилно, поради което същото следва да бъде отменено, а делото върнато на РС Разлог за продължаване на съдопроизводствените действия и по отношение на предявения иск по чл. 59 ал. 9 от СК, във връзка с чл. 127 ал. 2 от СК, както и по предявения насрещен иск на същото основание от ответника срещу ищцата по гр. дело № 301/2020г. по описа на РС Разлог.

Водим от горното и на основание чл. 274 ал.1 т. 2 от ГПК, във връзка с чл. 121 от ГПК и чл. 127 от СК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 500811 от открито съдебно заседание, проведено на 11.02.2021г. по гр.дело № 301/2020г. по описа на РС Разлог, с което съдът е уважил направеното възражение за местна неподсъдност от ответника Н. К. Г., като е постановил разделянето на предявените за разглеждане искове по чл. 150 от СК и този по чл. 59 ал. 9 от СК, във връзка с чл. 127 ал. 2 от СК, прекратил е производството по делото по отделения иск пред РС Разлог и насрещния иск и е изпратил същото за разглеждане по подсъдност на РС Пловдив, като НЕПРАВИЛНО.

ИЗПРАЩА делото на РС Разлог, за продължаване на съдопроизводствените действия по отношение на предявения иск по чл. 59 ал. 9 от СК, във връзка с чл. 127 ал. 2 от СК, както и по предявения насрещен иск на същото основание от ответника Н. К. Г., срещу ищцата М. И. Д., по гр. дело № 301/2020г. по описа на РС Разлог.

Определението на съда не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____